

กลยุทธ์การจัดตั้งธุรกิจ SMEs ตามสิทธิประโยชน์ทางภาษี และงบการเงินในแนวคิดหลักเศรษฐกิจพอเพียง The Strategy of SMEs Establishment Base on Tax Benefit Right and Financial Budget in The Sufficiency Economy Concept

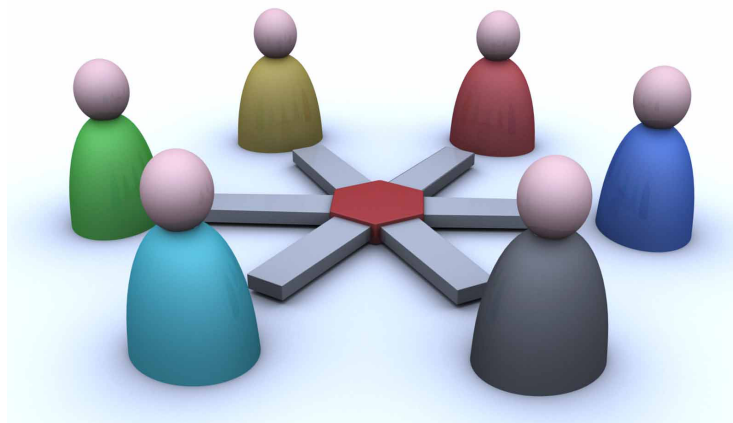
ปัทมา ไทยวงศ์สกุล*

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้นำเสนอเกี่ยวกับหลักการจัดตั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprise : SMEs) ในรูปแบบบุคคลธรรมดาและองค์กรธุรกิจที่เป็นนิติบุคคลและไม่นิติบุคคล โดยกล่าวถึงความแตกต่างของ SMEs ตามกฎหมาย รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ SMEs ธุรกิจ SMEs ที่เกี่ยวข้องทางด้านภาษี สิทธิประโยชน์ทางภาษีของ SMEs เช่น

การลดอัตราภาษี การยกเว้นภาษี การหักรายจ่ายแบบพิเศษ และการหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ เป็นต้น นอกจากนี้บทความวิชาการยังกล่าวถึงการจัดทำงบการเงินของธุรกิจ SMEs และนำแนวคิดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ SMEs ต่อไปอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : ธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อม สิทธิประโยชน์ทางภาษี งบการเงิน เศรษฐกิจพอเพียง

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

Abstract

This paper presents the principles for SMEs (Small and Medium Enterprise) establishment in the form of individual, corporate and non-corporate entity. The differences of SMEs in legal perspective, the form of SMEs establishment, tax-related issue and tax benefits in SMEs businesses namely tax reduction, tax

exemption, special expense deduction, and depreciation of assets are also discussed. The preparation of financial statements for SMEs businesses. The concept of sufficiency economy is also mentioned in order to apply for the greatest advantage to promote and develop sustainable businesses.

Keywords : SMEs, Tax Benefit Right, Financial Budget, The Sufficiency Economy

1. บทนำ

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยได้มีการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) คิดเป็นร้อยละ 95 ของธุรกิจทั้งหมด เนื่องจาก SMEs มีอยู่ในธุรกิจทุกประเภททั้งธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ธุรกิจการจำหน่ายและธุรกิจการให้บริการ ทำให้ SMEs มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นระบบเศรษฐกิจของประเทศให้ดีขึ้น รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของ SMEs จึงมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้รับผิดชอบนโยบายส่งเสริม และสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) อย่างจริงจัง โดยการกระตุ้นและส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่หรือผู้ประกอบการอิสระ (Entrepreneurs) ให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

มีหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนปัจจัยเอื้อในการดำเนินธุรกิจต่างๆ เช่น ด้านการเงิน ได้แก่ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ธพว.) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ที่ให้บริการด้านสินเชื่อและการค้ำประกันสินเชื่อ กองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ ธพว. ให้บริการด้านเงินร่วมลงทุน (Venture Capital) ด้านการลงทุนมีสำนักงานส่งเสริมการลงทุนทำหน้าที่กำหนดนโยบายการลงทุน ชักจูงการลงทุน และให้สิทธิประโยชน์การลงทุนแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การจะเริ่มต้นทำธุรกิจนั้นปัจจัยที่เป็นเหตุผลแรกจะต้องเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) แต่ก็ดูเหมือนเป็นเรื่องยากสำหรับผู้เริ่มต้น ซึ่งมีคำถามมากมายว่าจะเริ่มที่

จุดใดก่อน แล้วทำอย่างไรต่อไปจึงจะประสบความสำเร็จ แนวทางการเริ่มต้นธุรกิจนั้นควรพิจารณา 3 ด้าน คือ ด้านตนเอง ด้านลูกค้า และการจัดตั้งธุรกิจขึ้นมา มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านตนเอง :-

- ต้องรู้จักว่าตนเองมีความเด่น ความรู้ ความอดทน และขยันมากน้อยเพียงใด
- ต้องเลือกธุรกิจที่เหมาะสมกับตนเอง
- ต้องเลือกทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมกับธุรกิจของตนเองอย่างไร

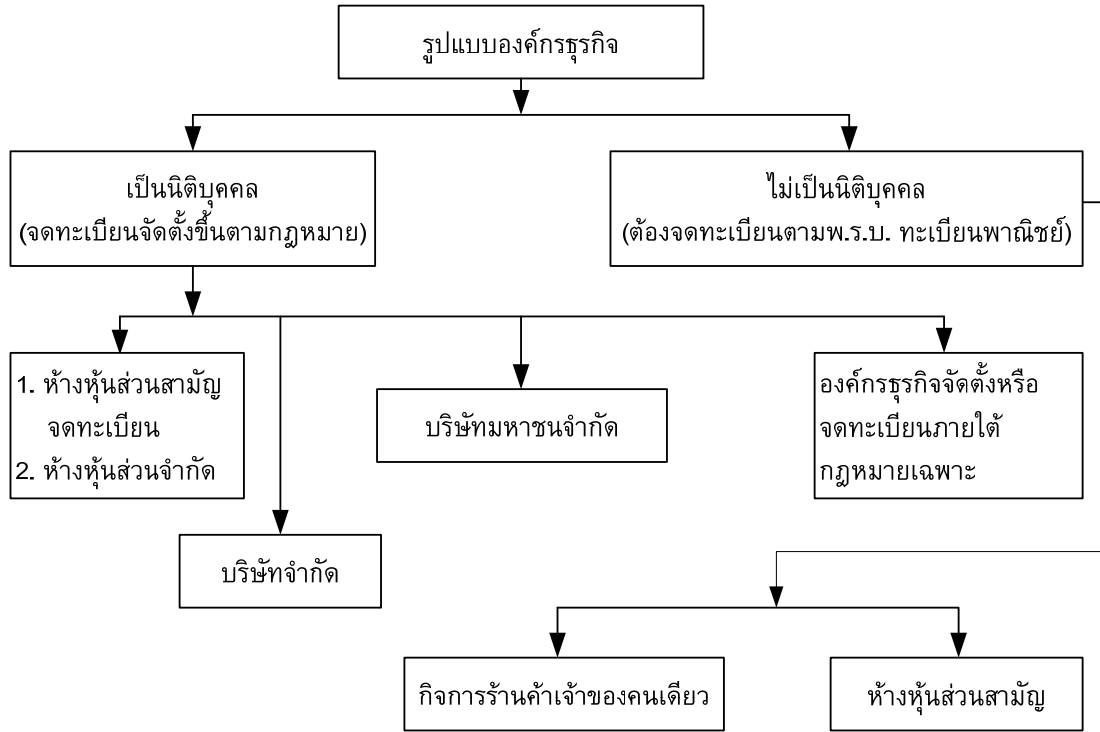
1.2 ด้านลูกค้า :-

- ต้องรู้ข้อมูลของลูกค้า สำนวญความต้องการสินค้าหรือบริการว่ามีลูกค้ามากน้อยเพียงใด ลูกค้าเป็นกลุ่มใด ชายหรือหญิง
- ต้องรู้ข้อมูลของคู่แข่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตนเองว่ามีความสามารถในการแข่งขันได้หรือไม่

1.3 การจัดตั้งธุรกิจ :-

การประกอบธุรกิจการค้า อาจดำเนินการได้หลายรูปแบบ อาจเป็นบุคคลคนเดียวเป็นเจ้าของ หรืออาจดำเนินการโดยร่วมลงทุนกับบุคคลอื่นเป็นกลุ่มเป็นคณะก็ได้ การจะเลือกดำเนินธุรกิจในรูปแบบใดนั้นผู้ประกอบการควรคำนึงถึงองค์ประกอบในหลายๆ ด้าน เช่น ลักษณะของกิจการ เงินลงทุน ความรู้ ความสามารถในการดำเนินธุรกิจ เป็นต้น เพื่อให้การประกอบการธุรกิจนั้นประสบความสำเร็จนำมาซึ่งผลกำไรสูงสุด

รูปที่ 1 แสดงการจ้ดตั้งองค์กรธุรกิจ SMEs

หน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชนทั้งสองหน่วยงานให้ความสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs จากผู้ประกอบการ SMEs ที่มีอยู่ 2 ล้านรายในปัจจุบันสามารถจัดได้ว่าธุรกิจ SMEs เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ในช่วงที่ผ่านมา แนวทางในการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ยังต้องปรับปรุง เนื่องจากผู้ประกอบการที่ได้รับผลสำเร็จสามารถพัฒนาเป็นผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศได้ แต่ยังมีผู้ประกอบการที่ยังขาดองค์ความรู้ในแนวทางการดำเนินธุรกิจ ความรู้ด้านการบัญชี และการภาษีอากรที่ดีพอ ดังนั้น ในบทความวิชาการนี้จึงนำเสนอเนื้อหาสาระด้านบัญชีและภาษีอากรที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการนำไปใช้ในการทำงานต่อไป

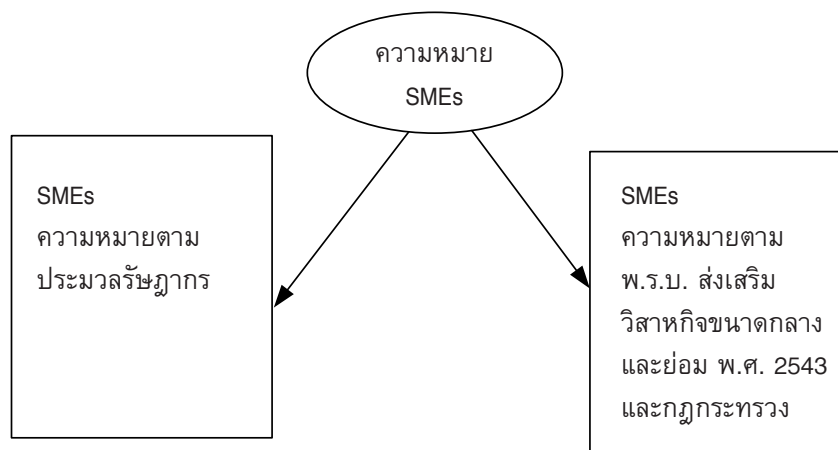
ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) มีธุรกิจจำนวนมากในประเทศที่อยู่ในรูปของบุคคลธรรมดา คณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มี isnิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัดหรือกิจการร่วมค้า หน่วยงานต่างๆ ในประเทศไทยจะกำหนดลักษณะของธุรกิจ SMEs ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปี พ.ศ. 2543 ของกรมสรรพากร โดยประเภทของ SMEs จะต้องเข้าเกณฑ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง มีรายละเอียดดังนี้

ลำดับที่	คุณลักษณะ
1	จะต้องเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท
2	จะต้องเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดิน ไม่เกิน 200 ล้านบาท และสามารถจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน
3	จะต้องเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI
4	จะต้องเป็นธุรกิจร่วมทุน (Venture Capital : VC) ที่ถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวร ไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และจ้างแรงงานไม่เกินจำนวน 200 คน จะต้องเป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและประกาศกระทรวงการคลังให้เป็นธุรกิจร่วมลงทุน มีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่า 200 ล้านบาท จะต้องขึ้นทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ภายใน 3 ปี ตั้งแต่วันที่ 26 มกราคม 2545 และต้องลงทุนในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
5	จะต้องเป็นกิจการขายสินค้าหรือให้บริการที่อยู่ในบัญชีภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีรายรับไม่เกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี หรือต่อรอบระยะเวลาบัญชี ไม่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

หมายเหตุ : การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจะกำหนดหลักเกณฑ์ธุรกิจ SMEs ลักษณะใดลักษณะหนึ่งในการให้สิทธิประโยชน์นั้นๆ เช่น บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท จะได้รับสิทธิประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก หรือบริษัทฯ ที่มีแรงงานไม่เกิน 200 คน จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่ง เป็นต้น ดังนั้นบริษัทใดที่เข้าหลักเกณฑ์ธุรกิจ SMEs หลายลักษณะก็จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีมากขึ้นตามลักษณะนั้นๆ

2. ความแตกต่างของคำว่า SMEs ตามกฎหมาย

รูปที่ 2 ความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: SMEs

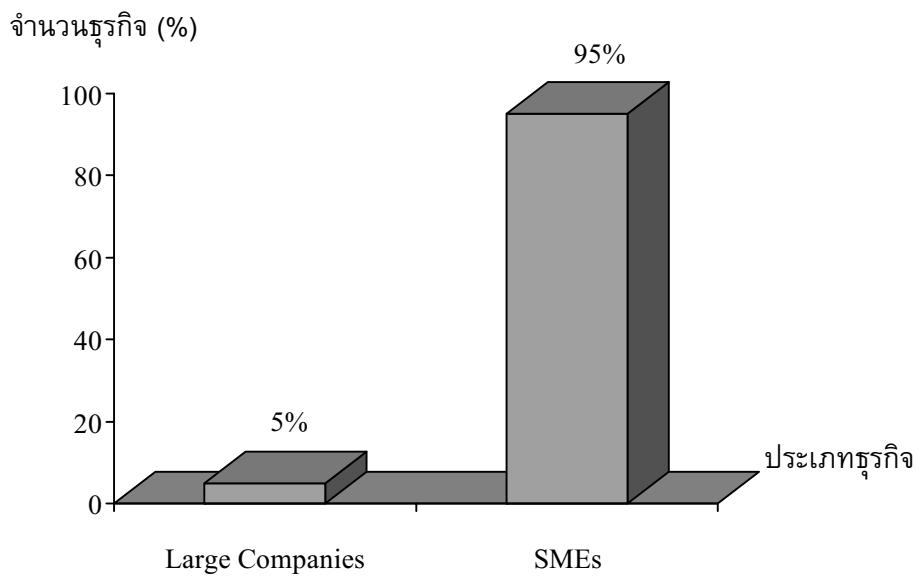

ในลักษณะของธุรกิจ SMEs ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีลักษณะดังนี้

ลักษณะวิสาหกิจ	จำนวนการจ้างงาน (คน)		จำนวนสินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)	
	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม	ขนาดกลาง
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25	26-50	ไม่เกิน 50	51-100
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15	16-30	ไม่เกิน 30	31-60
กิจการให้บริการ	ไม่เกิน 50	51-200	ไม่เกิน 50	51-200

หมายเหตุ : กรณีที่จำนวนการจ้างงานของกิจการใดในลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม แต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่จัดอยู่ในลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางหรือมีจำนวนการจ้างงานที่อยู่ในลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลาง แต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่จัดอยู่ในลักษณะของวิสาหกิจขนาดย่อม โดยให้ถือจำนวนการจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่น้อยกว่าเป็นเกณฑ์การพิจารณา

รูปที่ 3 กราฟแสดงเปรียบเทียบประเภทธุรกิจที่มีจำนวนธุรกิจแตกต่างกัน

รูปแบบการจัดตั้งเป็นธุรกิจ SMEs อาจจัดตั้งได้ดังนี้

ลำดับที่	รูปแบบ	คุณลักษณะ
1	บุคคลธรรมดา	บุคคลทั่วไปที่มีชีวิตอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา 15)

ลำดับที่	รูปแบบ	คุณลักษณะ
2	คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงเข้ากันเพื่อการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยไม่มีวัตถุประสงค์แบ่งปันกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ (หน่วยภาษีตามมาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากร)

ลำดับที่	รูปแบบ	คุณลักษณะ
3	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีใช้นิติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงเข้ากันเพื่อการทำกิจการร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ (หน่วยภาษีตามมาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากร)

ลำดับที่	รูปแบบ	คุณลักษณะ
4	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนนิติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกัน โดยหุ้นส่วนทุกคนไม่จำกัดความรับผิดชอบและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ลำดับที่	รูปแบบ	คุณลักษณะ
5	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกัน หุ้นส่วนมีทั้งที่จำกัดความรับผิดชอบและไม่จำกัดความรับผิดชอบ และต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ลำดับที่	รูปแบบ	คุณลักษณะ
6	บริษัทจำกัด	บุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการ ผู้ถือหุ้นรับผิดชอบในหนี้สินต่างๆ ไม่เกินจำนวนเงินที่ผู้ถือหุ้นแต่ละคนลงทุน และต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ลำดับที่	รูปแบบ	คุณลักษณะ
7	บริษัทมหาชน จำกัด	บริษัทประเภทซึ่งตั้งขึ้นด้วยความประสงค์ที่จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนให้ผู้ถือหุ้นมีความรับผิดชอบจำกัด ไม่เกินจำนวนเงินค่าหุ้นที่ต้องชำระ และบริษัทดังกล่าวได้ระบุนามประสงค์เช่นนั้นไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิ (มาตรา 15 พ.ร.บ. บริษัทมหาชน จำกัด)

3. ธุรกิจ SMEs จะเกี่ยวข้องกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรดังนี้

3.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (Personal Income Tax)

คือ ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีชัชนิตบุคคล ผู้ถึงแก่ความตาย ในระหว่างปีภาษี และกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง เนื่องจากเงินได้พึงประเมินแต่ละประเภทมีต้นทุนเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินได้แตกต่างกัน ประมวลรัษฎากรจึงแบ่งเงินได้พึงประเมินออกเป็น 8 ประเภทตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร เพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับเงินได้พึงประเมิน 8 ประเภท ได้แก่

เงินได้ประเภทที่ 1 ตามมาตรา 40(1) เงินได้จากการจ้างแรงงาน

เงินได้ประเภทที่ 2 ตามมาตรา 40(2) เงินได้จากหน้าที่งานที่ททำ จากตำแหน่งงานที่ททำ หรือจากการรับทำงานให้

เงินได้ประเภทที่ 3 ตามมาตรา 40(3) ค่าแห่งกู้ดวิลล่ ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจากพินัยกรรม นิตกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล

เงินได้ประเภทที่ 4 ตามมาตรา 40(4) เงินได้ที่เป็นผลตอบแทนจากการลงทุน ในรูปของดอกเบียเงินปันผล

เงินได้ประเภทที่ 5 ตามมาตรา 40(5) เงินได้จากการให้เช่าทรัพย์สิน เงินได้จากการผิดสัญญาเช่าซื้อ ผิดสัญญาซื้อขาย เงินผ่อน

เงินได้ประเภทที่ 6 ตามมาตรา 40(6) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือ วิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลปะ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่น

เงินได้ประเภทที่ 7 ตามมาตรา 40(7) เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญ นอกจากเครื่องมือ

เงินได้ประเภทที่ 8 ตามมาตรา 40(8) เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่งอื่นๆ

ดังนั้นหากวิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อมกระทำในรูปของบุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชัชนิตบุคคล เมื่อมีเงินได้ก็ต้องนำมาเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาวิธีปกติจะคำนวณจากเงินได้พึงประเมินหักด้วยค่าใช้จ่ายและ ค่าลดหย่อนเป็นเงินได้สุทธิ เมื่อได้เงินได้สุทธิเท่าใดก็นำมาคูณด้วยอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นอัตราก้าวหน้า โดยมีอัตราก่อนเสียภาษีตามเวลาที่กำหนด

3.2 ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax)

คือ ภาษีที่จัดเก็บจาก

- บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย
- บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ
- กิจการซึ่งดำเนินการเป็นการค้าหรือหากำไร โดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศ นิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ
- กิจการร่วมค้า (Joint Venture)
- มูลนิธิ หรือสมาคม
- นิติบุคคลอื่นที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลทั่วไปมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิในอัตรา 30% แต่หากเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนที่ออกและเรียกชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5,000,000 บาท จะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนี้

3.2.1 สิทธิประโยชน์ของธุรกิจ SMEs

ในส่วนของรายได้จากภาษีเงินได้นิติบุคคลของ SMEs มีประมาณร้อยละ 20 ของรายได้ภาษีเงินได้

นิติบุคคลทั้งหมด เนื่องจากรัฐบาลให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างมากมายแก่ SMEs ได้แก่

- การลดอัตราภาษี
- การยกเว้นภาษี
- การหักรายจ่ายแบบพิเศษ
- การหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราเร่ง

[ก] การลดอัตราภาษี

ผู้ประกอบการนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท เมื่อมีกำไรทางภาษี (รายได้-รายจ่าย) จะต้องชำระภาษีในอัตราดังนี้

กำไรสุทธิ	อัตราภาษี
150,000 บาทแรก	ได้รับยกเว้น
ส่วนที่เกิน 150,000 บาท แต่ไม่เกิน 1,000,000 บาท	15%
1,000,001 – 3,000,000 บาท	25%
เกิน 3,000,000 บาท	30%

เช่น บริษัท ยินดี จำกัด (ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) มีกำไรสุทธิประจำปี เป็นเงิน 10,000,000 บาท

บริษัท โดยทั่วไปจะเสียภาษีดังนี้

กำไรสุทธิ	10,000,000	บาท
อัตราภาษี	30%	
ภาษีที่ต้องชำระ	=	3,000,000 บาท

บริษัทที่เป็นธุรกิจ SMEs จะเสียภาษีดังนี้

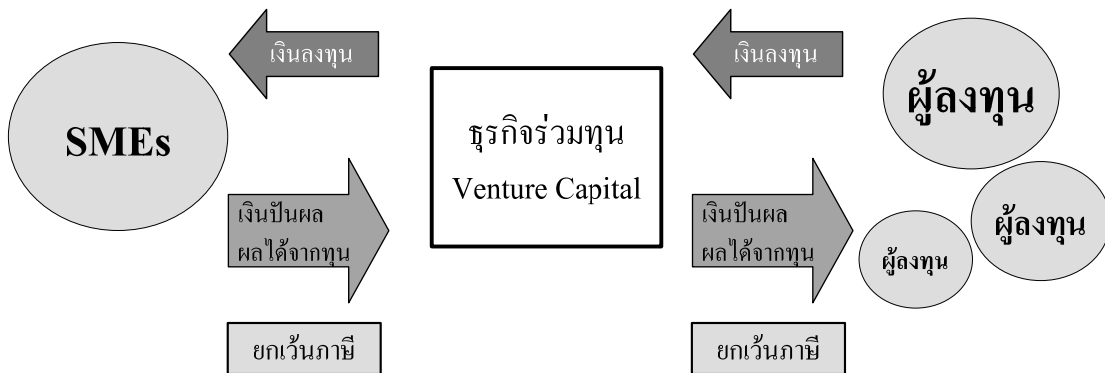
กำไรสุทธิ	10,000,000	บาท
กำไรส่วนแรก	150,000	บาท ยกเว้นภาษี
กำไรส่วนที่ 2	= 850,000 x 15%	ภาษี = 127,500 บาท
กำไรส่วนที่ 3	= 2,000,000 x 25%	ภาษี = 500,000 บาท
กำไรส่วนที่ 4	= 7,000,000 x 30%	ภาษี = 2,100,000 บาท
	ภาษีทั้งสิ้น	= 2,727,500 บาท
ดังนั้นถ้าเป็นธุรกิจ SMEs จะประหยัดภาษีได้		= 3,000,000 – 2,727,500
		= 272,500 บาท

การลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (Market for Alternative : MAI) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand : SET)

1. ถ้าเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดเอ็ม เอ ไอ (MAI) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 อัตราภาษี คือ 20% จากอัตราเดิม 20% เฉพาะกำไรสุทธิ 20 ล้านบาท
2. ถ้าเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาด SET ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 อัตราภาษี คือ 25% จากอัตราเดิม 25% เฉพาะกำไรสุทธิ 300 ล้านบาท

[ข] การยกเว้นภาษี

ผู้ประกอบการที่เป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล เมื่อได้รับเงินปันผลและผลได้จากทุน จากธุรกิจร่วมทุน (Venture Capital) ที่ลงทุนในหุ้นของธุรกิจ SMEs จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดา หรือ ภาษีเงินได้นิติบุคคลตามลำดับ

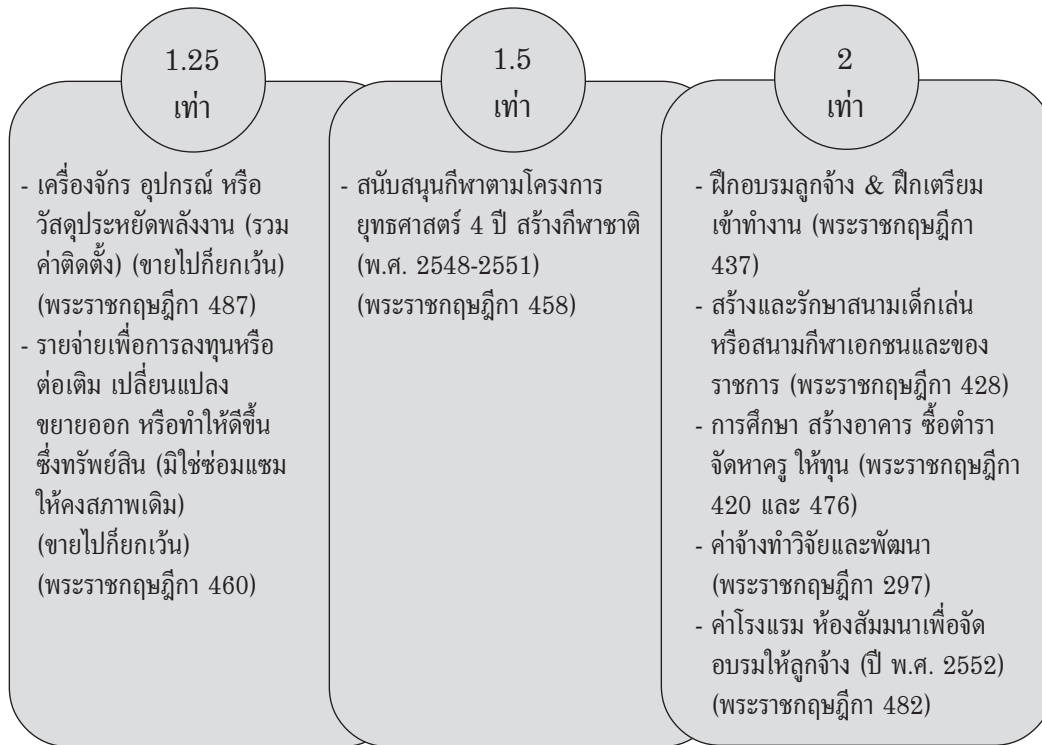

(พระราชกฤษฎีกา 10 มาตรา 5 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 ข้อ 2(58))

[ค] การหักจ่ายแบบพิเศษ

เพื่อช่วยเหลือธุรกิจ SMEs และเป็นการบรรเทาภาระภาษี กรมสรรพากรจึงมีมาตรการในการหักจ่าย

เป็นกรณีพิเศษในอัตราตั้งแต่ 1.25 เท่า 1.5 เท่า และ 2 เท่า ตามลำดับ โดยต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด

ที่มา : สานิต ริงคสิริ : เอกสารประกอบการสัมมนา เคล็ดลับการลดหย่อนภาษีของธุรกิจ SMEs, กรมสรรพากร, 23 กุมภาพันธ์ 2553

[ง] การหักค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ในอัตราเร่ง
เนื่องจากค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์เป็นค่าใช้จ่าย
ในงบการเงินทำให้กำไรสุทธิสามารถเปลี่ยนแปลงได้
เนื่องจากค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ กรมสรรพากร จึงมีมาตรการ

เพื่อช่วยเหลือ SMEs โดยผ่านการหักค่าเสื่อมราคา
สินทรัพย์ในอัตราเร่งเพื่อให้ SMEs ผ่อนปรนภาระ
ทางภาษีทางหนึ่ง ได้แก่สินทรัพย์ดังต่อไปนี้

ประเภททรัพย์สิน	การหักค่าเสื่อมราคากรณีปกติ	สิทธิประโยชน์สำหรับ SMEs
1. คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์	<ul style="list-style-type: none"> • ทอยหักในเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชี 	<ul style="list-style-type: none"> • หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้รับทรัพย์สินในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าทรัพย์สิน • ที่เหลือทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี

ตัวอย่างที่ 1 บริษัท ใจดี จำกัด ซื้อคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์จำนวน 1 ชุด 50,000 บาท

การคิดค่าเสื่อมราคา โดยวิธีเส้นตรง (Straight Line Method)

สำหรับกิจการทั่วไป

คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	50,000 บาท	
อายุการใช้งาน	3 ปี	
ดังนั้นค่าเสื่อมราคาปีละ	= $\frac{50,000}{3}$	= 16,666.66 บาท

แต่ถ้าเป็นธุรกิจ SMEs การคำนวณจะเป็นดังนี้

คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	50,000 บาท	
อายุการใช้งาน	3 ปี	
ค่าเสื่อมราคา (วันที่ได้มา) 40%	= 20,000 บาท	
ค่าเสื่อมราคาปีแรกอีก	= $\frac{30,000}{3}$	= 10,000 บาท

ปีแรก	คิดค่าเสื่อมราคาได้	= 20,000 + 10,000 บาท
ปีที่ 2	คิดค่าเสื่อมราคาได้	= 10,000 บาท
ปีที่ 3	คิดค่าเสื่อมราคาได้	= 9,999 บาท
ดังนั้น	ค่าเสื่อมราคาในปีแรก	= 30,000 บาท
	ส่วนในปีที่ 2	= 10,000 บาท
	ส่วนในปีที่ 3	= 9,999 บาท

ประเภททรัพย์สิน	การหักค่าเสื่อมราคา กรณีปกติ	สิทธิประโยชน์สำหรับ SMEs
2. อาคารและโรงงาน อุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> • ร้อยละ 5 ต่อปี • ทายอดหักในเวลา 20 รอบระยะเวลาบัญชี 	<ul style="list-style-type: none"> • ปีแรกหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นได้ในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าทรัพย์สิน • ที่เหลือทยอยหักภายในระยะเวลา 20 ปี

ตัวอย่างที่ 2 บริษัท ใจงาม จำกัด ซื้ออาคารสำนักงานในราคา 1,000,000 บาท การคิดค่าเสื่อมราคาโดยวิธีเส้นตรง (Straight Line Method)

กรณีเป็นบริษัททั่วไป :-

อาคารสำนักงาน		1,000,000	บาท
อายุการใช้งาน		20	ปี
ค่าเสื่อมราคาปีละ	=	50,000	บาท

กรณีเป็นธุรกิจ SMEs :- การคำนวณจะเป็นดังนี้

อาคารสำนักงาน		1,000,000	บาท
อายุการใช้งาน		20	ปี
ค่าเสื่อมราคา (วันที่ได้มา) 25%	=	250,000	บาท
ค่าเสื่อมราคาปีแรกอีก 5% (ของส่วนที่เหลือ 750,000 บาท)	=	37,500	บาท

ปีแรก	คิดค่าเสื่อมราคาได้	=	250,000 + 37,500	บาท
ปีที่ 2	คิดค่าเสื่อมราคาได้	=	37,500	บาท
ปีที่ 3	คิดค่าเสื่อมราคาได้	=	37,500	บาท
ปีที่ 4	คิดค่าเสื่อมราคาได้	=	37,500	บาท
ปีที่ 5	คิดค่าเสื่อมราคาได้	=	37,500	บาท
ปีต่อไป			

ดังนั้น	ค่าเสื่อมราคาปีแรก	=	287,500	บาท
	ค่าเสื่อมราคาปีที่ 2-19	=	37,500	บาท
	ค่าเสื่อมราคาปีที่ 20	=	37,499	บาท

ประเภททรัพย์สิน	การหักค่าเสื่อมราคา กรณีปกติ	สิทธิประโยชน์สำหรับ SMEs
3. เครื่องจักร	<ul style="list-style-type: none"> • ร้อยละ 20 ต่อปี • ทายอดหักในเวลา 5 รอบระยะเวลาบัญชี 	<ul style="list-style-type: none"> • ปีแรกหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นได้ในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าทรัพย์สิน • ที่เหลือทยอยหักภายในระยะเวลา 5 ปี
4. ทรัพย์สินอื่นๆ นอกเหนือจาก ข้อ 1-3	<ul style="list-style-type: none"> • ร้อยละ 20 ต่อปี • ทายอดหักในเวลา 5 รอบระยะเวลาบัญชี 	<ul style="list-style-type: none"> • หักค่าเสื่อมราคาในอัตราร้อยละ 100 (มูลค่ารวมต้องไม่เกิน 500,000 บาท ต่อรอบระยะเวลาบัญชี)

3.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax)

ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่จัดเก็บจากผู้ประกอบการไม่ว่าจะอยู่ในรูปของบุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชตินิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลใดๆ หากเป็นผู้ประกอบการที่มีการขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพเป็นปกติธุระ รวมถึงผู้นำเข้า เมื่อมีการขายสินค้าหรือให้บริการและความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ก็มีหน้าที่เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากลูกค้า พร้อมทั้งออกใบกำกับภาษีแก่ลูกค้า ภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บจากลูกค้านี้เรียกว่า “ภาษีขาย” (Output Tax) เมื่อเรียกเก็บจากลูกค้าแล้วก็ต้องนำไปส่งให้แก่กรมสรรพากร ในขณะเดียวกัน เมื่อผู้ประกอบการดังกล่าวซื้อสินค้าหรือรับบริการจากผู้ประกอบการรายอื่นที่อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ก็จะถูกผู้ประกอบการรายอื่นเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเช่นกัน ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกผู้ประกอบการรายอื่นเรียกเก็บเรียกว่า “ภาษีซื้อ” (Input Tax) ซึ่งภาษีซื้อที่เกิดขึ้น ผู้ประกอบการสามารถไปขอคืนจากกรมสรรพากรได้ โดยภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องนำส่งกรมสรรพากรภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไปด้วยแบบฟอร์ม ภ.พ.30 คำนวณจากภาษีขาย-ภาษีซื้อในแต่ละเดือนภาษี

กิจการบางประเภทที่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (กำหนดไว้ในมาตรา 81 แห่งประมวลรัษฎากร) เช่น การขายพืชผลทางการเกษตร การขายสัตว์แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์อาหารที่บรรจุกระป๋อง ภาชนะ หรือหีบห่อที่ทำเป็นอุตสาหกรรม การขายปุ๋ย การขายปลาป่น อาหารสัตว์ การขายยาหรือ เคมีภัณฑ์ที่ใช้สำหรับพืชหรือสัตว์ เพื่อบำรุงรักษา ป้องกัน ทำลายหรือกำจัดศัตรูหรือโรคของพืชและสัตว์ การขายหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือตำราเรียน การให้บริการการศึกษาของสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน การให้บริการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล เป็นต้น

กรณีที่ผู้ประกอบการขายสินค้าหรือให้บริการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่มีมูลค่าของฐานภาษีไม่เกิน 1,800,000 บาทต่อปี ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการกำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 432) พ.ศ. 2548) ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (กำหนดไว้ในมาตรา 81/1 แห่งประมวลรัษฎากร)

รายรับต่อปี	อัตราภาษี
รายรับไม่เกิน 1.8 ล้านบาท	ยกเว้น
รายรับเกิน 1.8 ล้านบาท	เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

4. การจัดทำงบการเงินทางบัญชี

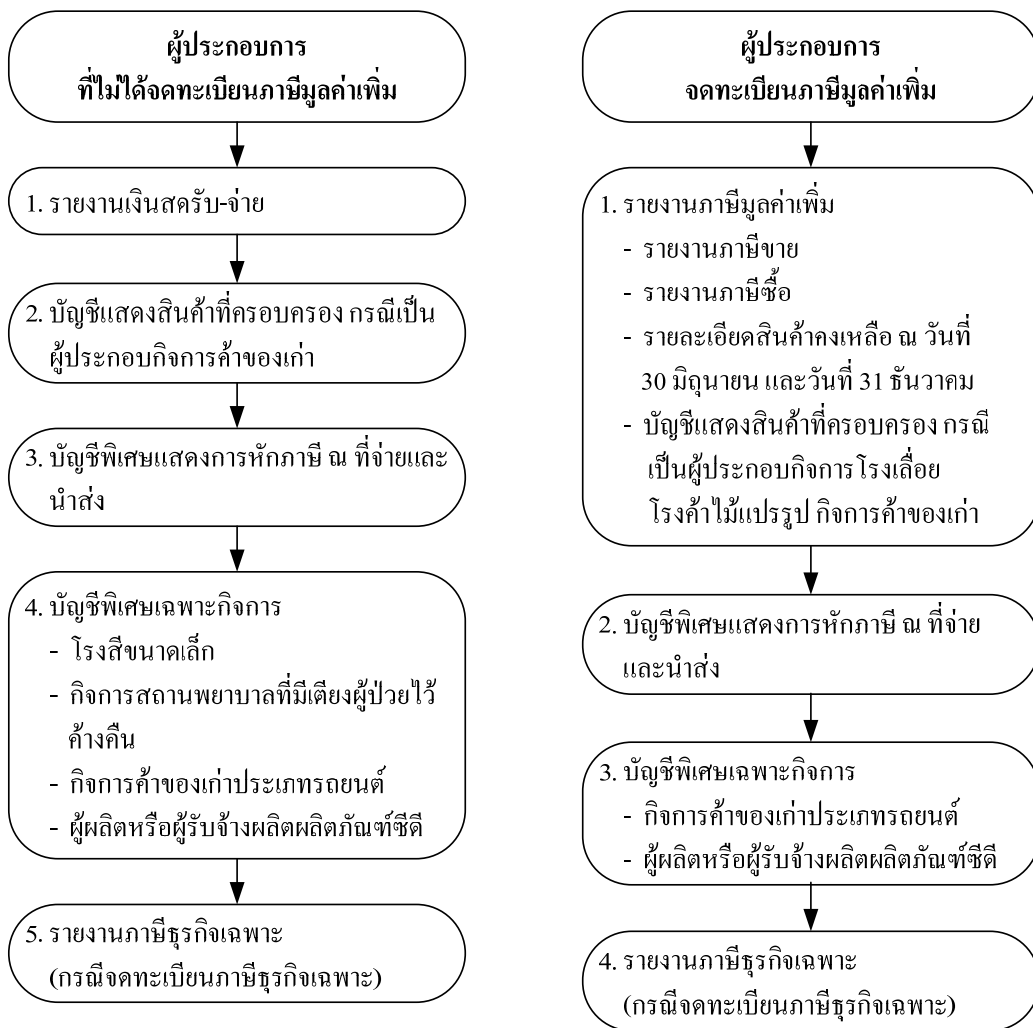
ด้านการบัญชีและการจัดทำรายงานสำหรับ SMEs นั้น ยังคงจัดทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี

พ.ศ. 2543 แต่ด้านประมวลรัษฎากรได้บัญญัติให้ผู้ประกอบการบางประเภท มีหน้าที่ต้องจัดทำบัญชีพิเศษเพิ่มเติมอีกด้วย

4.1 กรณีผู้ประกอบการบุคคลธรรมดาห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล

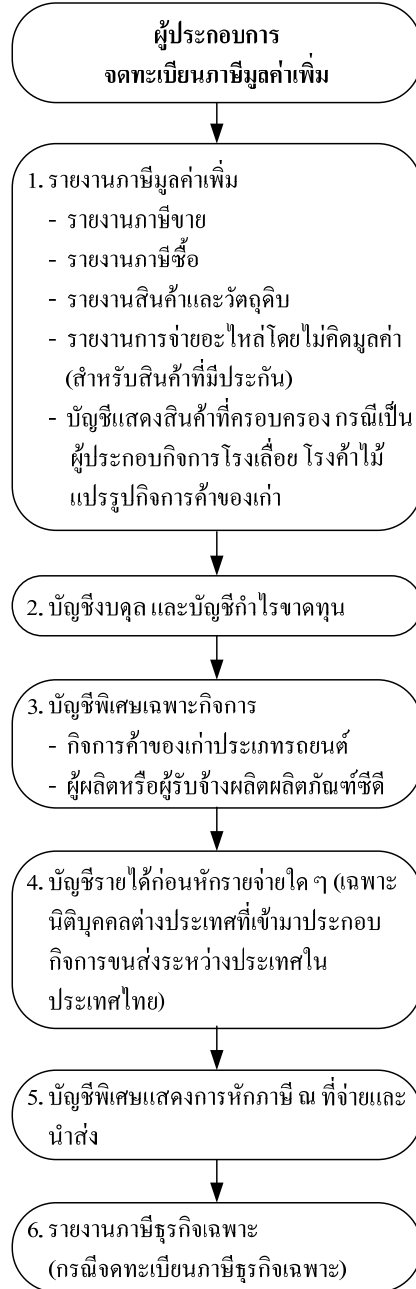
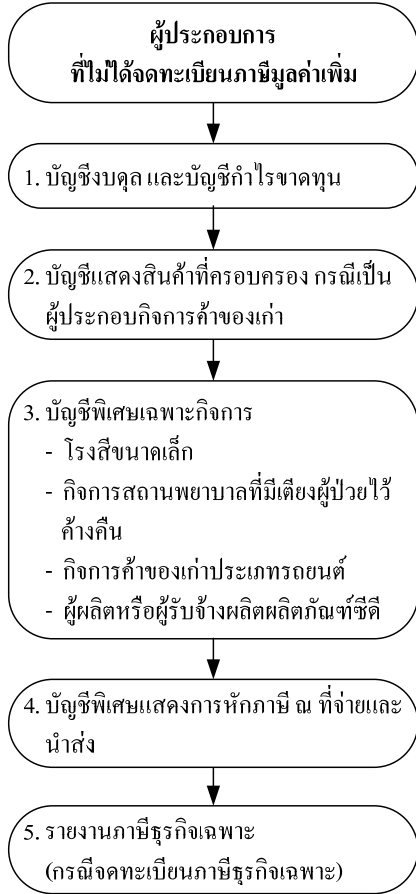
ผู้ประกอบการที่เป็นบุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล อาจจะประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพียงอย่างเดียว หรือต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีธุรกิจเฉพาะนอกเหนือ

จากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทกิจการของผู้ประกอบการ สำหรับบัญชีพิเศษและรายงานที่ต้องจัดทำตามประมวลรัษฎากรกรณีที่ไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และกรณีที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นมีดังนี้

4.2 กรณีผู้ประกอบการ ทางการเงินส่วนจำกัด บริษัท จำกัด บริษัทมหาชนจำกัด ทางการเงินส่วนสามัญ นิติบุคคล กิจการร่วมค้า มูลนิธิ สมาคม หรือ นิติบุคคลอื่น

บัญชีพิเศษและรายงานที่ต้องจัดทำตามประมวล รัชฎากรรมที่ไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และกรณี ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น มีดังนี้

5. การนำแนวคิดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในธุรกิจ SMEs

วิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 เกิดจากการที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการสร้างกำไรให้มากที่สุด มุ่งเน้นการทำกำไรระยะสั้น และขยายธุรกิจให้ใหญ่โตโดยไม่ได้คำนึงถึงความเสี่ยงและการก่อหนี้สินของกิจการที่เพิ่มขึ้น รวมถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ วิกฤตเศรษฐกิจในครั้งนั้น เป็นบทเรียนสำคัญที่ทำให้ภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนเกิดความตื่นตัว

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 30 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และต่อมากายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไข เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรอดพ้นและดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรมพัฒนาที่ดิน, 2549 : 3)

ทุกองค์กรทั้งภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนสามารถนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้กับการดำเนินงานของตนได้ โดยเฉพาะภาคธุรกิจเอกชนหากต้องการให้การดำเนินธุรกิจประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย คณะกรรมการและผู้บริหารต้องบริหารจัดการธุรกิจอย่างซื่อสัตย์สุจริต บนพื้นฐานของความมีจริยธรรมและคุณธรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่ด้วยความรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง ดำเนินธุรกิจด้วยความมีเหตุผล คำนึงถึงการสร้างภูมิคุ้มกัน เพื่อป้องกันผลกระทบทั้งจากภายในและภายนอกที่อาจเกิดขึ้นกับธุรกิจและผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดหลัก

เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

เป้าหมาย

มุ่งให้เกิดความสมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งทางวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม จากโลกภายนอกได้

นิยามของความพอเพียง

- ความพอประมาณ หมายถึง การคิด พูด ทำอย่างประมาณตน ให้เกิดความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ
- ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ
- การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งใกล้และไกล ไม่ประมาท

เงื่อนไขเพื่อให้เกิดความพอเพียง

การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้พอเพียง ต้องอาศัยทั้งความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน

- เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบ

ที่มา : www.dit.dru.ac.th

ที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

- เงื่อนไขคุณธรรมที่จะต้องเสริมสร้างทั้งด้านจิตใจ และการกระทำประกอบด้วยมีความตระหนักในคุณธรรม

ละอวยในการทำมาค้า การตั้งมั่นในความดี มีความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

คุณลักษณะของกิจกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ความพอประมาณ	ความมีเหตุมีผล	มีภูมิคุ้มกันที่ดี
<ul style="list-style-type: none"> ● พอเหมาะกับสภาพของตน (ปัจจัยภายใน) ● พอควรกับภูมิสังคม (ปัจจัยภายนอก) <p>(สมดุล)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● รู้สาเหตุ-ทำไม ● รู้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องวิชาการ/กฎหมาย/ความเชื่อ/ประเพณี ● รู้ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในด้านต่างๆ <p>(รอบรู้/สติปัญญา)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ● รู้เท่าทันและเตรียมความพร้อม (วางแผน/รอบคอบ/เรียนรู้/พัฒนาตน/ทำประโยชน์ให้กับสังคม/รักษาสีงแวดล้อม) <p>(ไม่ประมาท)</p>

การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกิดได้หลายด้าน และหลายรูปแบบ ไม่มีสูตรสำเร็จ ผู้ประกอบการแต่ละคนจะต้องพิจารณาปรับใช้ตามความเหมาะสม ให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและสถานะที่ตนเผชิญอยู่ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจะช่วยให้ผู้ประกอบการ จุกคิด ว่ามีทางเลือกอีกทางหนึ่ง ที่จะช่วยให้เกิดความยั่งยืน มั่นคง และสมดุลในระยะยาว โดยพื้นฐานก็คือ การพึ่งตนเอง เป็นหลัก และทำอะไรอย่างเป็นขั้นเป็นตอน รอบคอบ ระมัดระวัง พิจารณาถึงความพอดี พอเหมาะ พอควร ความสมเหตุสมผล และการพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ครอบคลุมวิถีปฏิบัติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงจิตใจและวัฒนธรรม เน้นการสร้างสามัคคีให้เกิดขึ้นในองค์กร/สังคม บนพื้นฐานของความสมดุลมั่นคง และยั่งยืน ผู้นำองค์กรธุรกิจในทุกระดับสามารถนำหลักพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจต่างๆ ในองค์กร

◆ กิจกรรมเหล่านี้เกี่ยวข้องกับส่วนงานหลักต่างๆ ทางธุรกิจ เช่น

- การบริหารการเงิน
- การบริหารการผลิต
- การบริหารการตลาด
- การบริหารทรัพยากรบุคคล
- การบริหารลูกค้า
- อื่นๆ

การบริหารการเงิน เช่น

- ใช้จ่ายเงินเพื่อก่อให้เกิดรายได้ในอนาคต ไม่ให้เงินจม
- ลงทุนโดยไม่มุ่งหวังกำไรในระยะสั้น
- ลงทุนในธุรกิจหลากหลายชนิดเพื่อลดความเสี่ยง
- ไม่ขยายกิจการอย่างรวดเร็วจนเกินไปบนพื้นฐานของเงินกู้
- กู้ยืมเงินได้ ถ้ามีความสามารถในการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ย ไม่สร้างหนี้สินจนเกินความสามารถในการชำระคืน

การบริหารการผลิต เช่น

- ไม่รับคำสั่งในการผลิตมากเกินไปเกินความสามารถในการผลิต
- ใช้วัตถุดิบจากภายในประเทศให้มากที่สุด
- ใช้เทคโนโลยีในการผลิตที่มาจากภูมิปัญญาไทย ซึ่งไม่มีอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม
- ใช้ทรัพยากรในการผลิตอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด เช่น มีการรีไซเคิลวัตถุดิบบริหารวัตถุดิบและสินค้าคงคลังอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

การบริหารการตลาด เช่น

- ตรวจสอบสถานะทางการตลาดเสมอๆ เพื่อเตรียมพร้อมในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางการตลาด
- กำหนดราคาของสินค้าและบริการอย่างมีเหตุมีผล ไม่ตั้งราคาสูงตามอำเภอใจถึงแม้จะเป็นธุรกิจเดียวที่ขายผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นๆ อยู่
- มีเหตุมีผลในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ โดยยังเน้นทักษะและความสามารถในการผลิตที่เป็นแก่นของธุรกิจของตน
- รู้ถึงจุดอ่อนของผลิตภัณฑ์หรือบริการของตน และพยายามแก้ไขหรือพัฒนา

จากงานวิจัยของสุภาวดี ขุนทองจันทร์ (2553: 111) ศึกษาการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจพอเพียง ของวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม จำนวน 120 ราย ที่ส่งผลงานเข้าประกวดตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับสำนักงานคณะกรรมการเพื่อประสานงาน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในปีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 80 พรรษา 5 ธันวาคม พ.ศ. 2550 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมที่ดำเนินธุรกิจแนวเศรษฐกิจพอเพียงมีความสามารถในการปรับตัว มีนวัตกรรมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยใช้องค์ความรู้และภูมิปัญญาที่มีอยู่สืบทอดมาจากรุ่นต่อรุ่น รวมถึงมีความสามารถในการดำเนินงานด้วยต้นทุนที่ต่ำแต่ยังคง

คุณภาพในสินค้าหรือการบริการ สำหรับการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจพอเพียงวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้หลักการเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความซื่อสัตย์สุจริตมากที่สุด

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงยังสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารธุรกิจตะวันตกสมัยใหม่ ที่ไม่เน้นการหากำไรสูงสุดในช่วงสั้นๆ เพียงอย่างเดียว เช่น

- ◆ Balanced Scorecard
- ◆ Organization of Choice
- ◆ Cluster Development
- ◆ Core Competency
- ◆ Learning Organization
- ◆ Risk Management
- ◆ Good Corporate Governance
- ◆ Corporate Social Responsibility

6. บทสรุป

ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้มีการพัฒนาสร้างงานและสร้างรายได้ ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs จึงควรมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และเป็นภาพลักษณ์ที่ดีในสังคม เช่น การช่วยเหลือ

ชุมชนด้านการศึกษาการร่วมกันต่อต้านยาเสพติด รวมทั้งการเสียภาษีอากรที่ถูกต้องด้วย โดยผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs สามารถนำหลักเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) มาใช้ในการดำเนินธุรกิจ อีกทั้งมีคัมภีร์ในการทำธุรกิจ ได้แก่

- จะต้องเข้าใจธุรกิจ
- ควรใช้ข้อมูลทางบัญชีสมัยใหม่
- ควรเลือกต้นทุนที่ถูกต้อง
- รู้หลักภาษีอากรอย่างแม่นยำ
- ควรใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และมีการวิจัย

พัฒนาอย่างสม่ำเสมอ

- หาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา
- สร้างจิตสำนึกในการรักษารักษ์สิ่งแวดล้อม
- ความสามารถทำงานร่วมกันและสร้างสัมพันธ์

กับทุกฝ่าย

- เลือกใช้พลังงานทดแทน
- ดำเนินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ดังนั้นธุรกิจ SMEs ส่งผลทำให้ประเทศไทยสามารถเข้าสู่เวทีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community : AEC) ในปี พ.ศ. 2558 อย่างมั่นคงทางเศรษฐกิจ มีเสถียรภาพทางการค้าและเกิดความเท่าเทียมสมดุลในการจัดการบริหารงานของบุคคลในการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, กระทรวงพาณิชย์. (2553). **พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543**. (ออนไลน์), เข้าถึงได้จาก <http://www.dbd.go.th> (วันที่ค้นข้อมูล : 12 มิถุนายน 2554).
- กรมพัฒนาที่ดิน, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2554). **เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร**. กรุงเทพฯ : (ออนไลน์), เข้าถึงได้จาก <http://www.ldd.go.th> (วันที่ค้นข้อมูล : 25 มกราคม 2554).
- กรมสรรพากร. (2553). **สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสำหรับภาคธุรกิจ SMEs**. (ออนไลน์), เข้าถึงได้จาก <http://www.rd.go.th> (วันที่ค้นข้อมูล : 24 กรกฎาคม 2553).
- โครงการวิจัยเศรษฐกิจพอเพียง. (2552). **เศรษฐกิจพอเพียงกับภาคธุรกิจ**. (ออนไลน์), สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์, เข้าถึงได้จาก <http://www.sufficiencyeconomy.org> (วันที่ค้นข้อมูล : 10 กุมภาพันธ์ 2554).
- วิชุดา บรรจงมณี. (2553). **สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อม**. วารสาร BU ACADEMIC REVIEW, ปีที่ 9 ฉบับที่ 2, 145-149.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2550). **การส่งเสริม SMEs โดย พ.ร.บ. ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543**. (ออนไลน์), เข้าถึงได้จาก <http://www.sme.go.th> (วันที่ค้นข้อมูล : 24 สิงหาคม 2553).
- สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย. (2554). **ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินธุรกิจ**. กรุงเทพฯ: (ออนไลน์), เข้าถึงได้จาก <http://www.thai-iod.com> (วันที่ค้นข้อมูล : 22 มิถุนายน 2554).
- สาธิต รั้งศิริ. (2553). **เอกสารประกอบการอบรมเคล็ดลับการลดหย่อนภาษีสำหรับธุรกิจ SMEs**. กรมสรรพากร.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2554). **เอกสารทางวิชาการเรื่องแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2550-2554**.

Pathama Waithayawongsakul is a lecturer in the Business Administration Department of Accounting at Kasem Bundit University, Thailand. She received her Master Degree of Accounting in Faculty of Commerce and Accountancy from Chulalongkorn University, Thailand.

Her research interests are Taxation, Cost Accounting and Financial Management.